

§ 8.

Aldersrenten udbetales maanedlig forud af Kommunalbestyrelsen i vedkommendes Opholdskommune; dog kan Aldersrenten, saafremt den ikke andrager udover 120. Kr. om Aaret, udbetales kvartalsvis forud.

Saa længe vedkommendes økonomiske og ægteskabelige Forhold bliver uforandrede, beholder han (hun) den en Gang fastsatte Aldersrente.

Derimod bortfalder, eventuelt nedsættes, jfr. § 6, Aldersrenten, hvis hans (hendes) Indtægter forøges mere end rent midlertidigt med saa stort et Beløb, at Beregningen af Aldersrenten i Henhold til § 6 nu maatte give et andet Resultat, ligesom der omvendt, hvis Aldersrentenyderens Indtægter paa tilsvarende Maade formindskes, bliver at foretage en fornyet Beregning af Aldersrenten efter den Indtægt, han (hun) maa antages at faa i det paagældende Regnskabsaar.

Som Følge heraf paahviler det enhver, der oppebærer Aldersrente, at meddele Kommunalbestyrelsen enhver Forandring i hans (hendes) Indtægts- og Formueforhold eller ægteskabelige Forhold, der kan formodes at kunne faa Betydning for en Nedsættelse af Aldersrenten, og det paahviler Kommunalbestyrelsen at sikre sig, at han (hun) har forstaaet denne Pligt.

Den, der oppebærer Aldersrente, kan ikke samtidig oppebære Hjælp i Henhold til Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

§ 9.

Den Hjælp, der inden Sagens endelige Afgørelse tilstaas vedkommende, betragtes, for saa vidt han (hun) findes berettiget til Aldersrente, som en Del af denne; i modsat Fald opføres Beløbet som Fattigudgift, men har dog ikke for Modtageren de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, medmindre han (hun) har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

§ 10.

De Regler, der overfor trængende i Almindelighed gælder for Sognerejser, for Benyttelsen af Læger og Jordemødre og for Vederlag til saadanne samt for Begravelseshjælp, gælder ogsaa for Personer, der nyder Aldersrente efter nærværende Lov. For saa vidt der derved paaføres Kommunen Udgifter, bliver disse at refundere efter Reglerne i §§ 13 og 16.

§ 11.

Foretager en Rentenyder Handlinger, der efter § 2 vilde udelukke fra Adgang til Aldersrente, eller forødes Aldersrenten, bortfalder denne.

Det samme kan efter Omstændighederne ske, naar en Rentenyder forsætlig ikke opfylder sin Pligt i Henhold til § 8, 4de Stykke.

§ 12.

Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Optagelse i særlige dertil bestemte Alderdomshjem, der skal give Rentenyderen mindst lige saa gode Kaar som Nydelsen af Aldersrenten, træde i Stedet for Udbetaling af saadan. Den af Opholdskommunen i saa Henseende trufne Beslutning kan saavel af den til Aldersrente berettigede som af Forsørgelseskommunen indankes for Overøvrigheden, hvis Afgørelser atter kan indankes for Indenrigsministeren.

For Ophold paa Kommunernes Alderdomshjem bemyndiges Indenrigsministeren for Københavns, Frederiksbergs, Købstædernes og Flækkernes Vedkommende, Amsraadene for Landkommunernes Vedkommende til at approbere Takster, der lægges til Grund ved Beregning af Refusion for saadant Ophold saavel fra Statskassen (§ 16) som fra vedkommende Forsørgelseskommune (§ 13).

III.

Refusion m. v.

§ 13.

Er Rentenyderen ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af sine Udgifter hertil refunderet af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvilken Ydelsen